

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Miklós Lajos*
Cím: *A virágok helyét vetemények foglalják el a kispesti kertekben*
Forrás: *Pest*

Osztályozás

Tárgy

635

Hely

Idő

"1942"

Személy

Bp

(Hely)

1942 III. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(0)

A virágok helyét vetemények foglalják el a Kispesti Kertekben

A napokban egy belvárosi magkereskedés előtt elhaladva, nagy tömeget láttam az üzletben. Nem a megszokott koratavaszi kép: süveges kisczardák, felruccant földbirtokosok, uradalmi gazdatisztek, amint nagy mügonddal kiválasztják az új termés ígértét. Ez a vásárlókedvű, nyüzsgő tömeg főleg azokból tevődött össze, akiknek azelőtt nem sok közük volt a földhöz. Első pillantásra számos tisztviselőtípust fedeztem fel köztük, de a többiek is csaknem egytől-egyig a városi polgár benyomását keltezték.

Mire kell ezeknek a vetőmag? Bementem az üzletbe s mivel legalább husz percig kellett volna a kiszolgálásra várakoznom, alkalmam volt bepillantani a dolgok hátterébe. Egy idős úrtól — akit a segéd egy csomag paprikamag átnyújtásakor mint régi ismerőst »méltóságos úrnak« szólított — megtudtam, hogy a vásárlók nagyrésze a kispesztiek példáján felbuzdulva, kertjüket virágok helyett konyhakerti veteményekkel ültetik be. Így saját háztartásukban megvalósítják az ön-ellátást.

A kispesztie házhelyeken és udvarokon létesített konyhakertekről már sokat hallottam, de hogy ennek az akciónak ilyen nagy hordereje van, azt csak ebben a belvárosi magkereskedésben tudtam meg.

A Kispesti polgármester

a Konyhakerti önellátásról

Ilyen előzmények után mentem ki Kispestre. Mindenekelőtt a város agilis polgármesterét, a »konyhakerti önellátás« elindítóját és megszervezőjét, dr. Molnár Józsefet kerestem fel. Az akcióról a következőket mondotta: — Abból a megfontolásból kiindulva, hogy rendkívüli idők rendkívüli köteleességeket rónak ránk s hogy szükségleteinkről rendkívüli eszközökkel is kell gondoskodnunk, 1941 év tavaszán mozgalmat indítottam, hogy városunkban minden talpalatnyi föld be legyen ültetve és hasznot hozzon.

Mivel városunk zárt város, nincs mezőgazdasági határa, csak a városi házak udvarai, virágos kertjei és a be nem épített házhelyek jöhetnek figyelembe. Célunk is csak az lehetett, hogy mindenki a rendelkezésre álló területen olyan gazdasági növényeket és zöldségféléket ültessen, amelyekre saját háztartásában szüksége van, hogy ezáltal mindnyájunknak megélhetése könnyebb legyen.

A hivatalos város vetőmagról, milliószámra palántákról gondoskodott, ezeket a nyomtatásban is közreadott útmutatóval együtt csaknem ingyen bocsátottuk az érdeklődők rendelkezésére. Hirdetményeket, röpcédulákat adtunk ki, sőt egyenként is felhívjuk az üres telkek tulajdonosait. Így sikerült elérnünk, hogy akciónk

megmozgatta a város lakosságát. Ezer és ezer udvarban, kertben, üres, eddig fel nem használt telken tenyészett a bab, borsó, káposzta, paradicsom, burgonya és sok más főzelék- és zöldségféle. A virágok helyét vetemények foglalták el.

A megindított »konyhakerti ön-ellátás« szervező munkájában nagy segítségemre volt dr. Eberhardt János ny. postafőigazgató, ez a lelkes magyar ember, aki már számos közérdekű mozgalmat kezdeményezett és vezetett le városunkban, ugyanígy a városi hivatalos és magánkertészet is önzetlenül szaktanácsokkal látták el a közönséget.

Várakozásunkban nem csalódtunk, sok-sok kis háztartás ki tud a így elégíteni saját termelvényével házi szükségletét, még a piacra is jutott. Becslésünk szerint a termelvények mennyisége legalább 150 hold föld hozadékának felelt meg.

A szerzett tapasztalatok alapján »konyhakerti önellátás« néven bevezetett ültető mozgalmunkat ez évben is folytatjuk és reméljük, hogy az eredmények még gazdagabbak lesznek és ezzel is hasznosan szolgáljuk a kormányzat által propagált »többtermelés« nemzetgazdasági céljait.

Százötvenezer holdnyi házudvaron terem már zöldség

Ezekben számol be dr. Molnár József kispesztie polgármester arról az akcióról, amelyet Kispest mintájára most az egész országban szeretnének bevezetni. Bücsúzásokról a föld szeretetétől átítatott hangon, szemében a nagy alkotó idealisták csillogó villa-

násával, mint egy megszívlelendő tanácsot még a következőket mondja:

— Akinek egy talpalatnyi föld áll rendelkezésére, a tavasz elérkeztével ez évben is haladéktalanul készítse elő szerszámaint, ragadjon ásót és kapát, kezdjen hozzá földjének műveléséhez, hogy az édes magyar föld minél többet nyújtson népünknek, amely ezer éve szereti és munkálja ezt a földet.

Ellátogatok a kispesztie udvarokba, ahol már epedő szívvel várják az életre hívó tavasz napsugarát. A kisház-helyeken, udvarokon összesen 100 katasztrális holdnyi zöldségkertet létesítettek. Ezt a területet most másfél-akkorá vá akarták megnövelni. Kispest lakói, kik áttértek a konyhakerti gazdálkodásra, közalkalmazottak, gyári munkások, nyugalmazott tisztviselők, de van köztük néhány magasabb rangú aktív tisztviselő is. A város kertészei százezernyi újabb zöldségpalántát nevelnek, mert az idén már 150 katasztrális holdnyi házudvaron és telken termelnek majd zöldséget.

Ez a 150 holdnyi terület egészen apró, 40–50 négyszögölnyi területekből tevődik össze. Most még csak a fagyos vagy sárosra olvadt föld látszik ezekben a kertekben, de pár hét múlva már zsenge palántákat ringat a tavaszi szél és a kispesztie háziasszonyoknak nem kell az üzletek előtt sorban állni vagy a piacról beszerezni a zöldségféléket és egyéb konyhakerti veteményt.

Megható és megszívlelendő a kispesztie példája. Lelkes termelési verseny fejlődött ki. Nagy gonddal és még több szeretettel művelték a kispesztieket a zöldséges udvarok kertjeit, mintha nem a szükség diktálta volna ezt az akciót, hanem valami luxus-kertet gondolnának. Ilyen felfoggással és szívós akarattal nem kell félnünk az átmeneti nehézségek megpróbáltatásaitól.

Miklós Lajos.